

De més drets comu deureu,
De més deureu comu dretu.
Els drets individuals són
imprescriptibles, ilegítims
és INGARANTIBLES. •
Legislar la Llibertat baix
pretext de garantir-la, és co-
metre atentat contra ella. •
La llibertat propia acaba
allí hont comensa la lliber-
tat ajena. És lícit, doncs,
al individu fer tot lo que
no perjudiqui a un altre. •
L'embrutit milionari que
baix pretext de mentida
moralitat y a la sombra de
sas riquesas mal adquiri-
das persegueix a qui critica
sas vicis y la societat qu'els
consent, és un dels sers més
envilitis, degradats y despre-
ciables de la Naturalesa. •

LA TRAMONTANA
defensa els principis lli-
bres més avançats, sense
mitificacions ni omensio-
de cap mena, tant si es ven
perseguida per hipòtesis
farsants, com si sent l'aplau-
so de la gent vordament
honrada y digna. •
La TRAMONTANA es públic
defensa sempre al més
avansat contra el més re-
sionari, y sosté la necesitat
d'una gran reforma social
que transformi el mode
de ser del productor, avuy
supeditat al capitalisme. •
La TRAMONTANA no està
afiliada a cap partit, servint
els intererros generals de la
llibertat sens compromisso
ni preocupacions de actual.

PERIÒDIC POLÍTIC VERMELL

La salut del poble
és la suprema lley

La TRAMONTANA és el periòdic qu'es publica en idioma català
més avansat en idees polítiques, religioses y d'economia social

El Treball és la
primera necessitat

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, 1 pesseta trimestre.—Estranger, 2
Las suscripciones se pagan per anticipat

ADMINISTRACIÓ: Carrer de Pobent, n.º 1, 1.ª, BARCELONA
Pels pagos s'admeten libranças del Giro Mòtu, lletres de facil cobro
y sellos de 15 cèntims. No s'admeten libranças especials de periòdics.

PREUS DE VENDA
Número solt, 5 cèntims.—30 exemplars, 1 pt.
Surst a lliem puntualment cada diadada

RETAILLS DE MISTOS Y CERILLAS

Ovació del públic pagano a las novas cerillas.

Contrabando que no es pod perseguir.

Absoltes al nou impost.

Derrers adelantos del sigle de las llums.

ELS VERDADERS PETARDISTAS

Durant el dijous i el divendres de la setmana passada s'ha realitzat a Cadis el judici oral i públic davant del tribunal del Jurat d'una causa sobre explosions de petardos en aquella capital, allà pels mesos de Maig i Agost de l'any 1891.

Les nostres opinions sobre petardos i lo que s'ha donat en dir dinamiterisme estan ja sobradament exposades pera tenir de repetir-les, i el procés qu'acaba de jutjar-se a Cadis, ha vingut altre cop a refermar les nostres idees sobre tal imprecipitable procediment, si algun instant haguessim pogut dubtar en anatematisarlo.

Allí si que, segons la premsa burgesa noticiosa, no hi havia llog a dubte de qu'eran els anarquistes els autors de tals atentats. Esclaten petardos en un convent, en una fàbrica, en una iglesia, en un punt de carrabiners, en un passeig ahort van els senyors, es forma el corresponent procés, es fan las oportunas investigacions, i la policia... jòh imponderable institució descubridora de tots els delictes!... troba... no un rastre, sinó el verdader cos del delictu en la redacció d'un periòdic anarquista i en una sala destinada a biblioteca pública. Allí la policia va trobar bombas i petardos iguals als explotats, segons deyan, carregats els uns i a punt de carregar els altres; i per tant extraordinari servei van repartir després un bon aixam de recompensas. Escrivint fullas i més fullas s'ha passat un any i mitj, y després de tot aquest temps d'embrutar paper amb diligencias judiciales, per fi ha vingut el dia de la prova y de la sentencia, y...

A l'arribar an aquest punt ens precisa fer constar que prenem las noticias de periòdics burgesos, y que, per lo tant, no podran taxar-se d'exagerades a favor dels anarquistes.

Y anem ara a fer un ramell pera oferir als nostros lectores.

De *El Liberal*, de Madrid, que no serà per cert talsat ni en sombra d'anarquista, és tot lo que seguix, que ni traduir volèm, publicat en els seus números corresponents al 17 i 18 del corrent mes, en telegramas remesos pel seu corresponal a Cadis, testimoni ocular dels fets a que fan referència.

Meditin be els nostros amigs al llegir lo que seguix:

«Cádiz 16 (5-1).—Después de los preliminares de rúbrica, el presidente interroga largamente a los procesados.

«Salvochea se negó en absoluto a contestar a todo lo que se le preguntaba.

«Sus compañeros, los demás procesados, manifiestan que todo lo ocurrido se debe a los trabajos de la policia, empeñada en descubrir delitos en donde no los había.

«—Nosotros, —han dicho, —no somos criminales. Los anarquistas no producen daño a la humanidad.

«Algunos de los procesados contestan insolentes a las preguntas de la rúbrica.

«Uno de ellos, al ser reprendido por el presidente, dijo:

«—Hablo de este modo, porque con todo esto se me ha muerto una hija. (Grandes rumores).

«Otro contestó energicamente:

«—Es una calumnia el decir que hubiese diez y ocho anarquistas juramentados para producir trastornos. Nosotros somos libres en la manifestación de nuestras ideas, y en ese sentido debemos ser iguales a los burgesos. Salvochea es solamente un compañero nuestro. Es falso, por lo tanto, que Salvochea haya dirigido plan alguno. Esto no es más que una comedia preparada por la policia. (Rumores prolongados).

«Cádiz 16 (7-10 n.).—Han declarado cuarenta testigos. La mayor parte de éstos han declarado en sentido favorable a los procesados.

«Algunos de ellos han hecho manifestaciones contrarias a las que constan en el sumario.

«Uno de los defensores hizo constar esa circunstancia.

«Los agentes de vigilancia que intervinieron en los hechos de autos declaran con gran vaguedad, revelando grandes contradicciones.

«Dicen que todas las diligencias realizadas por la policia para averiguar quienes eran los petardistas, resultaron infructuosas. No se atreven a decir que recayesen sospechas sobre los anarquistas.

«No ha emparejado a declarar el jefe de policia en la época de los petardos, a quien se considera como principal testigo de cargo en esta causa.

«El tribunal acordó que se presente mañana sin exausa alguna.

«Por lo avanzado de la hora se suspendió el juicio hasta mañana.

«Cádiz 17 (4-30 l.).—Hoy se ha reanudado la vista del proceso de los petardos, con igual concurrencia e igual aparato y lujo de precauciones que ayer.

«En la sala un público numerosísimo.

«El jefe de policia

«Constituido el tribunal, siguió su curso la prueba testifical, declarando en primer término el jefe de poli-

cia en los días en que ocurrieron las explosiones de los petardos.

«Dijo que por orden del gobernador llevó a cabo un registro en la redacción de *El Socialismo*, encontrando un petardo cargado y dos descargados en una hornilla.

«Después de una manera bastante vaga e indecisa lo que habían manifestado algunos agentes de policia acerca de otros registros realizados.

«Para justificar sus actos citó el testimonio de varias personas, las cuales le manifestaron que varios anarquistas se habían juramentado con el objeto de colocar petardos en varios sitios y producir trastornos en la via pública.

«Termina su declaración el jefe de policia, diciendo que Ponce y Lopera son los que colocaron petardos en algunos edificios, e iniciaron la realización de los planes urdidos por los anarquistas.

«Otros testigos

«Después del jefe de policia declararon sucesivamente tres obreros, afirmando resueltamente que cuanto han manifestado a la policia es falso, siéndolo tambien lo que consta en autos, porque para que declarasen en determinado sentido se les dió una paliza en la prevención, amenazándolos con que serian castigados de nuevo si no decian ante el juzgado las mentiras que se les obligó a declarar de una manera violenta.

«Se verificó un careo entre el jefe de policia y uno de esos testigos, ratificando éste que todo lo que declaró anteriormente al tribunal, y sosteniendo con gran energía que el atentado cometido por los agentes en la prevención lo había dirigido el jefe de policia. Esta categórica afirmación del testigo produce gran impresión en el público, que se traduce en prolongados murmullos.

«El presidente agita la campanilla.

«Otros testigos manifiestan lo mismo que los anteriores acerca de los procedimientos crueles adoptados por la policia para arrancar declaraciones falsas a los detenidos.

«Seguidamente declaran varios agentes de policia.

«Sus palabras revelan indecision. No recuerdan nada con firmeza.

«De sus declaraciones se deduce que las palabras atribuidas a Salvochea cuando se encontraron los petardos, no son las que constan en el sumario.

«Se nota que los agentes no dicen nada por cuenta propia y que sólo hablan por referencia.

«Sólo el agente de policia Vergara es el único que ha sostenido lo mismo que resulta de su declaración en el sumario.

«El defensor de Salvochea, señor Portela, hizo a uno de esos testigos la siguiente pregunta:

«—¿Es cierto que Vergara, el agente que encontró los petardos, es muy perito en juegos de prestidigitación? (Grandes risas).

«El testigo.—No lo sé.

«Con esto termina la prueba testifical.

«Cádiz 17 (5-10 l.).—Se reanuda el juicio ante una gran expectación del público.

«El silencio en la sala es verdaderamente sepulcral. La ansiedad se pinta en todos los semblantes.

«El interés aumenta cuando el fiscal comienza la lectura de un escrito reformando por completo sus conclusiones.

«En él pide al tribunal la libre absolución de los procesados, por haber dado un resultado completamente negativo en el juicio de la prueba testifical.

«Pide tambien el fiscal que se ponga en libertad a los procesados, si no están sujetos a otros procedimientos. (Grandes murmullos de aprobación).

«El abogado del Estado retira tambien su acusación, fundándose en análogos motivos a los expuestos por el fiscal.

«El Presidente.—¿Hay alguien que quiera mantener la acusación?

«Nadie contesta a esa pregunta; el silencio es general.

«El Presidente.—El tribunal se retira a dictar auto de sobreseimiento.

«Al retirarse el tribunal, el público muestra su satisfacción y alegría por el resultado de la causa.

«Varios jurados se aproximan a los procesados y los felicitan calorosamente.

«Cádiz 17 (6-15 l.).—Constituido de nuevo el tribunal, se leé el auto de sobreseimiento, por el que se declara la absolución de los procesados.

«Todos éstos (menos Salvochea, que está sujeto a otro proceso) quedan en libertad.

«Se levanta la sesión, y el público abandona la sala, comentando satisfactoriamente el resultado del juicio.

«Los procesados absueltos han estado diez y ocho meses presos.—Sratom.

Després de llegir i meditar be lo qu'acabem de copiar, cal dir qu'en aquest judici oral son dugas las afirmaciones que resultan, per cert ben diferentes l'una de l'altra.

L'una és la que fa la policia acusant am certas nebulositas y contradiccions als anarquistes de Cadis d'haverse conjurat pera fer esclatar petardos en la via pública dient qu'en trobaren tres en la redacció de *El Socialisme*, y l'altra és la que fa tothom que no es polissos, acusant d'una manera franca y resolta a la policia d'haver ella mateixa preparat aquella comedia, obligant a alguns testimonis a declarar lo que ella volia a garrotadas.

molts de quins individus qu'el formavan han felicitat calorosamente als anarquistes victimas dels procediments policiacos tant en aquí a Espanya, comunicantse l'entusiasme per tal resultat en aquesta causa a tot el poble de Cadis.

«No diu això ben clar que acusadors, tribunal, jurats, públic y tothom ha donat fe a las afirmaciones dels anarquistes acusant a la policia y no s'ha cregut a la policia acusant als anarquistes? ¡Quinas ensenyansas més profitosas es desprenen d'aquets celebres processos sobre explosions de petardos! A Madrid un delegat de la policia atissant a dos infelissos famolencs pera preparar y descubrir a temps la moladura del Congrés; a Cadis la policia representant la comedia de trobar bombas en la redacció d'un periòdic anarquista; a Barcelona la policia portant anarquistas a la barra dels barcos de guerra després d'haver esclatat algun petardot prop d'alguns punts que guardavan els de seguridad, y per tot arreu ahort per Espanya s'han sentit ó preparat explosions dinamiteras veyentes sempre a la curta ó a la llarga la mà amagada dels enemics d'aquells a qui es volia perseguir am tal pretext.

Per això nosaltros desde un principi, veyent més clara aquesta qüestió que molts d'altrés, havem fet forta campanya contra el dinamiterisme en nom de la classe obrera y de las ideas anarquistas, perqu'ens haviam fet el dever d'arrencar de mans dels nostros enemics aquesta inicua y poderosa arma am qu'ens havian perseguit ignominiosament, y creyem haver lograt el nostro objecte per complet, puix avuy ni un obrer es troba ja que cregui am l'eficacia del dinamiterisme, en tant que la meteix burgesia y autoritats han vist y tingut de confessar que tant criminals atentats, dels pocs que relativa y afortunadament havem vist a Espanya, han sigut sempre fills dels naturals adversaris de la classe obrera y de las ideas anarquistas.

Però... ¿basta am la absolución dels anarquistas lo que acaba de passar a Cadis? No.

Si el tribunal ha donat fe a las afirmaciones dels processos acusant a la policia, és precis qu'es depuri la responsabilitat d'aquesta policia petardista y s'apliqui a qui ho mereixi el degut correctiu, tant per las declaraciones obtingudas a garrotadas com per la comedia dels descubriments dels petardos a la redacció de *El Socialisme*.

A Madrid el fiscal demana un remat d'anys de presiri pel polissos Muñoz... ¿tenen d'ésser menos a Cadis els tribunals?

Y, ademés, ¿am que es compensa als processos dels divuyt mesos de presó soferta?

Lo menos qu'es pot fer, ja qu'en nostras defectuosas lleys no está establerta la indemnización per l'ignocent a qui s'ha molestat amb injustas persecuciones, es qu'es castiguin els verdaders petardistas al igual de lo que s'hauria fet amb els obrers si haguessin resultat culpables.

Es la menor cantitat de justicia que pod demanarse; y, de no ferse aixis, hi ha dret a creure que totes aquestas comedias policiacas de descubriments de petardos y persecuciones obreras venen preparadas de molt més amunt que de la policia y dels individus que prestan els serveys de perseguir, no sent en tal cas més qu'instruments d'altrés de superior categoria qu'en definitiva ells serian els verdaders petardistas.

A la classe obrera interessa en primer terme el descubrirlos, y per la nostra part no havem de perdonar medi pera lograrlo.

Mañana 14 Febrero de 1893.

Amig Lluana: En el penúltim número de *La Trasmontana* hi llegit el succeït referent a l'organización de rabassayres y jornaleros pera resistir els abusos que cometen y pogan cometre els amos de la terra, y en ell hi vist que companys de Manlleu, Roda y Sallent sollicitan celebrar una conferencia en representació de totes las comarcas agrícoles. Aquí per la nostra part declararem estar conformes en secundar l'idea dels companys esmentats, y al meteix temps li suplico fassi public per tots els representants de poblacions qu'an aquest objecte.

te se li dirigeixin, que jo semanalment li daré compte de totes las comissions que an aixei fi es presentio, a fi de poguer senyalar prompte dia y llog ahont hem de reunirnos tots els rabassayres y jornaleros de Catalunya que vulgan assistir.

Rabassayres: La nostra causa es justa. A defensar-la, dones. Aquesta solució esta confiada a las nostras mans: Unimpos tots y presentem el resultat dels nostros acordos a tots aqueils bisendats que desconegen la trista situació en qu'ens ha colocat a tots els cultivadors de la terra la plaga filoxerica.

JAIUME FUBALVA

FLORS Y RIALLAS

Riu quan un té quatre duros, y plora quan no en té cap.

El polític es desbordant si un destí arreplega.

En cambi, plora y renega si ningú d'ell es recorda.

La soltera també es riu del xicot que la preté;

pro allá als trenta, si no en té, es quan plora y es desvia.

Plora y riu d'un modo fort tot casat al tení un fill.

Riu quan té bo y sa al pùbll, y plora quan se li mor.

Riu quan un la rifa treu, y plora quan no té pa.

Y aixis ha anat y anora el món am lo qu'aguí es veu.

L'an plorant, l'altre ribent; avuy aquet, demà aqueil;

riu el jove, plora el vell; y aixis va continuament

en aquest món, món de monas, tothom ribent y plorant.

Prou cia ho diu aqueil refrán que dia que «el riure va a estomas».

DORINGO BARTINA

D'avuy en quinze, ó siga el divendres dia 10 de Mars, a las 10 del mati, comensarán las sessions del judici oral de la causa d'Allella, en la qu'entre altres hi ha processat el Director d'aquet periòdic J. Lluana, y sobre la qual enterarem bé als nostros lectors amb els números que faltan publicar d'aquí an aquell dia.

La broma confiém que resultarà divertida y creyém que valdrà la pena de qu'aquell dia els tramontanyes vagin a passar un bon rato a l'Audiencia.

Una d'aquellas espantosas desgracias que sempre son degudas a la avaricia burgesa, acaba d'ocorre a Mazarron, en una mina situada a uns 400 metros de profunditat.

A conseqüència d'haverse disparat alguna barrinada sense las degudas precaucions, hi há hagut una dilatació de gasos irrespirables, y tots els treballadors que estavan allí baix han mort asfixiats, quedant trenta families obreres en la més espantosa desolació.

Mentres l'exploitació de l'home per l'home siga moneda corrent en aquest mon envilit per l'usura y l'acaparament de la riquesa pública, aqueus crims horrorosos es repetiran continuament.

Y quedarán sempre en la més desconsoladora impunitat.

Els obrers presos al quartel dels Docks pels successos del teatro Calvo-Vico, continúan allí exercint d'aucells de gabiá, sense novetat en sa molt important salut.

En Prats, que sembla es el qui acusá el parte oficial d'haver disparat contra el tinent de la Guardia civil, també ha sigut aquesta setmana declarat processat pels tribunals ordinaries, lo qual vol ja dir qu'alló del civil deu resultar molt dubtos, si no es qu'acabi en *butllofa*, com tantas n'acostuman a sortir en fets d'aquesta naturalesa.

En Gurri, del qual ja havém dit ser de tot punt impossible el pesar demunt d'ell am justicia cap acusació formal, els tribunals civils no l'han processat, per lo qual está *criminent* com si es passejés per la Rambla ó vestés a casa seva, però... militarment continúa de reixas endintre, y la misericòrdia divina ja cuydará de ferli un nus a la cua a la seva detenció quan bé li plagui al encarregat d'obrirli la portella de la gabiá.

Quina diferència entre els carcundas escandalosos y catòlics del Circo Equestre y las victimas del *trap de tel* policiesco de las aforas del Calvo-Vico!

Y al fi y al cab, tot aixó es molt natural.

¡Bé tencen de distingir las autoritats entre els quins empenyen el món cap al progrés y els quins voldrien ferlo recular ó privar de que adelantés!

En un meeting electoral celebrat a Saragossa y presidit pel Sr. Salmoron, s'hi colocá una bomba am la metxa encesa, produhintse un panic espantós per tal motiu, y haventhi alguna desgracia, no molts, gracias a que la bomba no esclatá per haver resultat carregada am pólvora dolenta y mullada y estar també sense atacar.

Es molt original sempre aixó dels descubriments de bombas, y més ho resulta encara la del meeting electoral del Sr. Salmoron.

¿A què va que casi tothom peca amb els metxos tocant a creure qui son els *verdaders petardistas* d'aquet cas com un cabàs?

Aquestas salvatjadas no poden per menos que sortir sempre d'un meteix llog ahont no s'hi han trobat may entranys ni sentiments.

Y lo estrany es que no s'hagin fet am tal motiu presos d'anarquistas per Saragossa. ¡Ens hi te ja tant acostumats la policia!

¿Será acás que ja no gosan per las experiencias anteriors?

Cada dia en l'aplicació de las lleys succeixen cosas tant oposadas en un puesto d'un altro, que n'hi ha pera desesperarshi.

Fa dugos ó tres semanas donavam compte de com en l'Audiencia de Barcelona, en el judici oral contra D. Angels López de Ayala, es prengué a un testimoni declaració a pesar de no voler jurar per Déu, y en el judici oral dels petardos de Cádiz, el president feu detindre y processar a un testimoni, que ingresá en la presó, per no haver volgut tampoc jurar per Déu.

De modo qu'el no voler jurar per Déu es licit en uns punts y fet criminal en altres.

¡Bon exemple just d'aplicar la llei ens está donant la justicia!

Una espatafarramenta de funcions religiosas s'han fet aqueus derrers dias pel jubileu episcopal del papa, que voi dir per haver fet cinquanta anys que van ferlo bisbe.

Jo també espero fer la meva festa en materias bisbescas.

Quan fassi cent anys que no se n'hagi fet cap.

Estig segur de que llavors el món anirà molt més be qu ara.

L'estancament y explotació dels mistos de cresta per una companyia monopolisadora, está donant llog a un espectacle nacional que n'hi há pera llogarhi ministres.

Els vendedors se sublevan contra els fabricants, aquestos explotan al públic d'un modo indigne, y la trampa més fina es la legalitat imperant en aquest assumpto.

M alegre que tot es vagi embolicant d'aquet modo.

Molts cosas no es desenredan fins qu'están ben embolicadas.

Ja s'acosta l'época d'elegir nous pares de la patria.

Si tots els esforços dels partits avansats pera fer el jog al govern s'emplicassin per anar a la Revolució, no seria fàcil que donguessin tant gust als monárquics com votant y deixantse *tupnejar* de la escandalosa manera que tots sabem.

Bon profit els fassi el cataplasma electoral.

Las autoritats del Vendrell a lo menos pensavan qu'es tenia de proclamar l'imperi de la dinamita y qu'es tenian de menjar todas las criaturas cruas de la població els dos companys que de Barcelona es dirigiren allí el diumenge passat a donar un meeting anarquista. Tal era el *cangulo* que qu'estavan possedidas, havent de primer negat el permis per tal reunió, cosa que no podian fer sens faltar a la llei. ¡Pero aneuus am lleys a qui té cosa per donar y per vendre!

L'autoritat local, am tot, privá de qu'es fes el pregó ordinari l'acte, y, previa consulta am la superior de la provincia, autorisá la reunió, envianthi un delegat especial a *rigilar*, qui aná a trobar al *dimoni gros* de LA TRAMONTANA, qu'era un dels oradors, suplicantli que sobre tot no alteressin l'ordre (!!!); y fent un bon aixam de ridiculesas porugas, arribá l'hora, y no sabem si posarian sobre las armas la Guardia civil y las minyonas de servey.

Y el meeting... ¡naturalment!... extraordinariament concurren, no capient ni drets en la gran sala del Tivoli la gentada, escoltant y aplaudint als oradors. Torrents y Lluana amb entusiasme extraordinari y regnant l'ordre inmillorable que sempre regna en reunions obreres quan no s'hi fican sos enemigs per entremiti.

A la safata posada a la porta, al sortir, es reculliren 2610 pesetas pels presos anarquistas, quina cantitat ha sigut ja entregada a l'Administració de nostro company *El Productor*.

No dubtem que d'aquesta reunió l'organización y aspiracions obreras del Vendrell, no tardaran gayre a tocarne profitosos resultats.

El próxim diumenge a la tarde s'efectuará a Martorell un meeting de propaganda librepensadora, prenenthi part el *dimoni gros* de LA TRAMONTANA, am gran racana de tots els clerics de la ciutat del Pont del Diable.

Am l'ajuda (sense seringa) de Déu y las estircons del Progrés, procurarem tallar tanta lliana con matalassos al ciatell s'ens presentin a tret de bon sentit.

Dijous de la semana passada, fou enterrat civilment a Sant Martí, el cadavre del que fou *comserve* de la Societat d'Obrers Pellayres, Felip Maranyá, assistint numerosa concurrencia a rendir el derrer tribut a la memoria del qui fou son company.

També a Can Martí de Provensals va ferse fa pocs dias l'inscripció al registre civil, sense cap cerimonia religiosa, d'una filla de Joan Sabá y Dolors Carreras, casats ja civilment, essent padrins (testimonis) Pere Sabá y Rosa Vila, havent posat a la criatura els noms de Rosa, Palmira y Libertat.

Un més a la colla.

Havent acordat la societat *El Progrés* del ram d'ebanisteria, fusionarse am l'altra societat del meteix ram existent a Barcelona, a fi de millor treballar unidas en pro de la causa del treball, acordá també destinar sos fondos a favor dels presos anarquistas de la regió espanyola, havent passat per tal concepte 1440 pesetas a mans de la Administració del nostro apreciat colega *El Productor*, pera que constin en la llista oberta en sas columnas per tal objecte.

La societat de Paletas de Barcelona, establerta an el carrer de Fernandina, 20, 1.^{or}, ha acordat que desde la fetxa fins al dia 20 d'Abriil próxim, concedir un jubileu d'entrada en dita corporació, podent ingressar en ella sense cap condició tots els que ho sollicitin, inclúm els que s'en separaren estant en descubert.

Lo qu'es fa públic a fi de que aribi a noticia dels interessats.

S'está constituint a Sabadell una societat de pagesos quina direcció es Josep Flotats, carrer de *Huerta Nueva*, n.º 42, que desitja posarse en relacions directament am las demes de son ram, per la defensa de sos interessos.

Esperém que las ja constituídas aprofitaran aquesta direcció pera relacionarse.

A Caldas de Montbuy s'ha inscrit al registre civil sense cap cerimonia inútil, una filla del lliurepensador Josep Serracant, am gran fatlera mística dels burinots negres de dita vila. Molta salut y renegs y fins a una altra.

A Porrera, poble liberalíssim del Priorat, es feu un enterro civil el dia 18 del mes passat, veyentse altament concorregut.

La societat de Fusters de Barcelona, es reunirán en Junta general extraordinaria el dia 28 del corrent, a dos quarts de nou de la nit, en son local del carrer de las Molas, 27, 1.^{or}, pera

discutir la següent ordre del dia: Tractor del ball de Sant Josep.

Es aquesta una qüestió molt lleugera pera dedicarhi las atencions d'una reunió extraordinaria.

Haventse cambiat de poc el nostre corresponal de Villafraña del Panadés, els companys de dita població que vulguin LA TRAMONTANA, tenen de dirigir-se a la Rambla de Sant Francisco, 61, Xocolateria.

TELEGRAMAS

Servey particular de LA TRAMONTANA

GANGAS

Matarín, 17. 5 tarde. Ha fet explosió una mina, havent mort uns trenta obrers enterrats entre las ruinas. Matarín, 17. 8 vespre. Van trets dos obrers de dimtre. Hi han quatre pobres que són d'una mateixa familia.

Miserias

UNA NOVA... VELLA

Madrid, 18. Segons diuen, el govern aviat causa pujant els possibilistas quan aquells s'agita deixat. La noticia en què esta rila ha circulat com un llamp, causant bastant bon efecte a tots els republicans. puix, segons per qui es murmura, la creencia de general de que si en Castelar puja... la República hi podria.

Cara-girat

LA LLEY DE L'EMBOT

Lenetij, 19. A l'hora que més bé els vingia a vostés. Al pobre mestre d'escola li ha embargat l'Ajuntament el barracot ahont xupa, porque el pobre mestre deu uns quants quartos pels consums... En cambi, a aquell pobre mestre, per alguns anys de quefers, l'Ajuntament que l'embarga cinc mil pesetas li deu, y la justicia... tant bona, y... tant tranquil el govern.

Injusticias

NOSTRO PA DE CADA DIA

París, Berlín, Londres, Viena, San Petersburg, Madrid, Roma, Brasil, Buenos Ayres, Gbrie, Poble Sec, y Barcelona. La miseria es general y la gana es espantosa... a excepció d'una quants granujas que roban tot lo que poden.

DOMINGO BARRERA

Judic.—Feya ja dius qu'es debatia si treballaria, si no treballaria, si faria Le Parfum, si no el deixarian representar; y aixís havem passat dugas setmanas. A l'últim ha vingut la companyia francesa, y als pocs dias el Parcimon, obrira sas portas am la sarcaielleta La femme à papa, després Libi, seguint an aquesta Mamtre-le Nilouche; però am tot y sentir cantar els couplets, am tot y aixó, el public volia menjar fort, y no va parlar fins a puguer sentir Le Parfum. El Teatro Lliuc donava bon cop de vista: ni una sola butaca surda, el public ple d'amateurs de rindrille, y es va representar Le Parfum y es va aplaudir y va fer riure, y casi es pod assegurar que fou l'èxit de la Judic.

El primer concert donat en el Parcimon per la Societat Catalana de Concerts ha sigut un exit pel mestre Nicolau y pels artistes que hi han prex part. Las obras apiaudadas ho toren totes, però estrepitosament els números de Berchoven y Wagner.

LEOPOLDA G.

A UN POLISSON

Imbecil gamarús que, mort de gana, maltractat als obrers amb cor de lliena, la teva estupides fins em fa pena, y el preng, la veritat, per un pavana. Ja sé que dius que fax lo que s'et mana, per mes que no s'et mana, que s'et mana, puig serveix per tapar la teva esquena la cara del burges qu'a tu es demana. Pro am tot y ser aixís, permet qu'et diga que tu ets un ignorant y un gran cavalla, que am tot y se' un gandul que l'ox et lliga, van contra qui et manís y per tu treballa, y, en cambi, al meteix temps qu'et maleicis, per tanto y animal te compadecis.

DOMINGO BARRERA

Els infelissos albergats: A l'hospici d'aquesta ciutat estan millor que volen.

En tota la setmana passada, per ser la primera de quaresma, m'els donaren una sola vegada carn, y el bacallà els hi donan cru moltas vegadas, y algunas no arriba el menjar per tots, y algun pobret té de fer el dejuni una mica massa radical tant com involuntari.

Y aixó, unit a las pocas condicions comestibles d'alguns guisos que de vegadas ni sal tenen, els pobres assilats de segur que guanyaran la gloria del cel si es qu'am dejunis y penitencias es té de guanyar aquesta falornia.

Ja sé jo com es curarian tots aquests y alguns altres abusos.

En fent menjar als administradors, directors, capellans y monjas de l'establiment, lo meteix es als albergats, ja veuriam quan prompte y bé es posaria remey al mal.

Mori un feligrés a Llinàs, y, no content el rector am proporcionarse las gangas d'un enterro catolic, volgué que la familia se li comprometés a fer un bé pel difunt am tals ó quals missas que tentan de costarne moltas d'altra; y, no haventhi volgut avenir els interessats, el rector va negarse a fer l'enterro catolic.

Quina m en la llavors la familia del difunt? Envia un ultimatum al rector, dhent que si a las deu del mati no anavan a buscar el cadavre pera donarli cristiana sepultura, una hora més tart es faria l'enterro civil.

Y tal dit tal fet.

Com els capellans son casi sempre del morro fort en materia de deixarse convence, el rector de Llinàs no comparegué a las 10, y a las 11 surtia de la casa mortuoria una gran comitiva de lliurepensadors, anant més de cent homes y unas trenta donas a aquell enterro civil, que va passar pel davant de la iglesia pera ensenyar a la clericalla del poble que no s'els necessita ja per res pera donar digna sepultura a un mort.

No sabem si la llissó haurá aprofitat al clero de Llinàs.

Pero lo que si pod assegurar es qu'als lliurepensadors ens fan un gran favor y una inmillorable propaganda a favor de las nostras ideas aquestas santas intolerancias é intransigencias am qu'ens surten tot sovint alguns turisos ministres del senyor.

Que per molts anys pugan fer barrabassadas com la de Llinàs.

El rector d'Alp es un sant varó que, encare qu'està molt gras y la balla grassa, deu manteners de l'ayre del cel, per que l'Ajuntament, al fer el reparto dels consums, may li havia posat la més petita contribució, lo qual vol dir que legalment el rector no menjava ni bevia.

Peró vetaquí que las aficions heretges, que tot ho invadeixen, tamé es deuen haver ficat al municipi d'Alp, per quan aquest any han tractat al rector com a persona... que menja, classificantli la corresponent quota an els drets de consums.

Ah fillets de Déu y malehit siga el primer poll que va picar a l'avi del pagés que va plantar l'arbre d'ahont surti la fusta pera fer la gabia del colom que més s'assembla al esperit sant! ¡Alló si que va enfutismar al reverent n.º 1 de la classe dels ensotanats d'Alp!

Y empilat d'haverlo comprés entre las personas que pagan drets de consums, el ha aumetat tambe els drets de consums mistic dels animals, fent que per Sant Anton, en llog de pagarse a rals per barba pera benchir a las bestias, s'en paguessin 10.

Molt ben fet. Tractante de bestias la bestiesa no está en cobrarho, sinó en pagarho, y el bestia es qui per la bestia paga cara qualsevulga bestiesa.

Peró el pitjor no es aixó de las bestias, sinó qu'el rector tambe ha apujat la tarifa de las feynas misticas a favor de las personas.

D'óns que té de pagar consums, si un feligrés necessita d'ell un batisme ó qualsevulga certificació... ja está frusc: a lo menos té d'afuijar pistrinc pel doble del preu d'abans. De mo-

do, qu'el reverent es queixa y encare hi surt guanyant.

Si en son d'espavilats tota aquesta trepa! Lo qu'en definitiva, doncs, havintus a passar am tot aixó, es qu'els consums del rector de la parroquia consumiran als parroquians.

¡Que bé diu el ditxo que diu que dels pecats dels pares els fills en van gaperuts! De segur que deu referirse als pares... reverents y als fills... en Jesucrist!

El rector de las Irlas prou farà tornar tarumba a qui es vulga casar am alguna de sas feligras, per quan a un jove de Gandesa qu'es posà aquet jou al coll el mes passat, m'el feu bregar pels papers una colla de dias, deixantlo encara amb un pam de mes el dia 8 quan anà a casarse, dhentli an el precís moment que li faltava que se jo què y fentlo entornar am tot l'acompanyament.

Procurés tothom prescindir de la Iglesia pels actes que autorisa el registre civil, y s'haurian acabat tots aquets intrinçguis sotanesos.

M'escriu un feligrés de Premiá de Dalt qu'el rector del poble va desfogarse diumenge desde la trona contra els que ballaren pel primer dia de quaresma.

Be ey què? Deiseulo fer. Y qui vulgui ballar que vagi tambe fent la seva.

Y en paus tots.

XARADA

Es temps de un verb primera, nota musical segona, negació es la tercera, y de tot hi há a Barcelona.

Ms. Espoa

LOGOGRIFO NUMERIC

Table with numbers 1-9 and words: Poble catala, Riu catala, Poble catala, Consonant.

MUDANSA

De la plassa de la tor al carrer de la font, lu vaig perdre una anell d'or qu'em costaba un dimeral.

TRENCA-CLOSCAS

D. LLEÓ JENNY ROSET MOLLET

Formar amb aquestas lletas el titul d'una sar-suela catalana.

GEROGLIFIC

X, V, A, C

C. BARRERA Y CAROL

SOLUCIONS

A las CABORIAS DEL NÚMERO DERRER

Anagrama: Rata-Tata. Xarada: A-ro-las. Trenca-closcas: Una olla de cols. Gerooglific: Un ós es per un ca.

QUESTIONS SOCIALS

Estudis sobre els més importants temas qu'afectan al problema social

Un elegant tomet de 128 pàginas, DOS rals

ESTUDIOS FILOSÓFICO-SOCIALES

La Familia. -¿Qué es Anarquia?- La Política

Apuntes de estadística universal

Un tomo de 224 pàginas, 30 céntimos

Imprempta de L'Avui, Ronda L. Universitat, 4, BARCELONA